

CÍRKEV ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE
SBOR VSETÍN

SBOROVÝ ZPRAVODAJ

DUBEN ✿ KVĚTEN ✿ ČERVEN
2. ČTVRTLETÍ 2016

TEN, KTERÝ O TOM SVĚDČÍ, PRAVÍ: „ANO, PŘIJDU BRZY.“ AMEN, PŘIJĎ, PANE JEŽÍŠI! MILOST PÁNA JEŽÍŠE (KRISTA) SE VŠEMI (SVATÝMI). (AMEN.)

ACH TA DOBA KONCE!

Za dveřmi je další čtvrtletí a já přemýšlím, o čem psát. Čím žije sbor a svět kolem nás a o čem jsem ještě nepsal? Nakonec otvírám téma nadčasové a přitom neotřepané – téma doby konce. Ne, otřepané to téma opravdu není. Je tomu měsíc, co církevní atmosféru v ČR rozvířil prof. Walter Veith, který o tomto tématu také rád mluví. To, jestli jeho přednášky byly dobré či nikoliv, jsme si už řekli osobně. Nemalá a někdy přímo hojná účast na jeho přednáškách ukazuje, že témata, která otevřel, lidi zajímají. A netýká se to jen adventistů. Zvýšená očekávání konce světa jsou pozorovatelná i v jiných církvích.

V zásadě dva okruhy otázek jsou v této souvislosti otvírány – co se děje a ještě bude dít a potom, jak se připravit. Připravit na co? Druhá otázka se pak dá ještě rozdělit: jak se připravit na životní těžkosti před druhým příchodem a jak se připravit na setkání s Bohem samým.

Tak, jak téma konce je čím dál více populární napříč církvemi (a někdy i za jejich hranicemi), charakteristickým rysem tématu je zároveň bezprecedentní zmatek. Sice máme jen jednu Biblii – a v našem prostředí bychom mohli dodat také jedny spisy EGW – to ale nebrání, aby vznikla velmi pestrá až nepřehledná nabídka názorů na všechny zmíněné otázky.

Co s tím? První, co člověka napadne, je nechat to být, zabývat se něčím jiným

a být šťastný. Upřímně, jsou lidé, pro které to může být dobrá rada. Někteří s tímto tématem neumí pracovat a může být pro ně lepší, když se jím nezabývají. Obecně to ale dobrý nápad není. Není novozákonní knihy, která by se tématu více i méně nevěnovala. Nejvíce kniha Zjevení navazující na řadu starozákonních knih zejména knihu Daniel, ale také Ezechiel, Izaiáš, Jeremiáš a další. Pán Ježíš se ke konci své služby tématu rovněž hodně věnuje (podobenství v Mt 24 a 25). A konečně, kdo miluje Otce, těší se na opětovné setkání s ním a přirozeně se zajímá o okolnosti jeho návratu.

Takže, zajímejme se! Je to krásné téma. Poslední doba nejsou jen pohromy, ale je to rovněž čas, kdy Bůh se obzvláště silně projeví v životě svých následovníků (Jl 3). Když si čtete o dávných prorocích, tak to stejné vás čeká, až půjde vše do finále.

Ale to jsem stále neodpověděl na otázku, jak se vyznat v nevyznatelném zmatku panujícím ohledně doby konce. Toto by si zasloužilo samostatnou několikastránkovou úvahu. Rozhodně je potřeba začít u Pána Boha. To jsi nám toho moc neřekl, říkáte si nyní. Je třeba začít u Písma jako slova Božího a naučit se rozlišovat mezi jeho poselstvím a politikou. V tomto mi nedávno pomohl jeden film. Jeho jméno raději nebudu uvádět, protože tam bylo hodně krve. Byl to film podle skutečně události a rekapituloval působení teroristické organizace Frakce Rudé armády v Německu v 70. letech minulého

století. Palivem pro působení této bojůvky byla mj. nenávisť vůči Americe. V té byl spatřován kořen všeho zla. Během sledování filmu jsem si vzpomněl, že část prorocství Bible se také týká Ameriky a že vyloučená zášť proti Americe je rysem části dnešní společnosti.

Vzpomněl jsem si také, kolikrát už jsem slyšel o různých tajných spojeních zahrnujících Ameriku a Římskou církev, která potvrzuje biblická prorocství. Jak jsem tak vzpomínal, uvědomil jsem si, že většinou, když jsem toto slyšel, byly informace o tom, co se má v zákulisí dít to hlavní, co lidi konsternovalo. Na Pána Boha, který je nad tím vším – na toho už moc prostoru v těchto úvahách nezbylo. Proto píšu, že je potřeba začít u Pána Boha – ne u analýzy geopolitické situace (viz 1 Pt 1,20 Toto především vězte, že žádná prorocství Písma není záležitostí vlastního výkladu). O to víc toto kladu na srdce, že v současnosti působ i na našem území celá řada médií šířících ruskou propagandu, že všechno na západě je prohnité a že ničemu a nikomu se nedá věřit.

Jsem za to, že věřící člověk by měl zůstat v hodnocení okolního světa spíše zdrženlivý a neměl by se nechat unášet momentálními společenskými náladami, ať už pesimistickými nebo euforickými. Ať se raději více věnuje svému Bohu, který je jediným pozitivním příkladem ve všem a který v člověku vzbuzuje víru, že přeci jen někomu se dá věřit a něco má cenu.

Osobně považuji za ještě podstatnější otázku, jak se připravit. Platí zde to stejné, co prve – začít u Boha. O to ostatně hlavně jde; na konci dějin světa a našeho života je setkání tváří v tvář s Bohem. Starozákonní hrdinové se tohoto setkání spíše báli (Ex 20,19; Sd 6,22; 13,22j). My dnes po zkušenosti s Ježíšem Kristem už takové obavy nemáme. Přesto je budoucí setkání s Bohem velkou věcí, na kterou se sluší připra-

vit. A teď si rozumějme – nemám na mysli to, že musíme zákonicky vykonat dostatečný počet dobrých skutků, aby nás Pán Bůh nevyhodil ze dveří. Mám na mysli to, že se chystá setkání s někým, na kom nám (doutám) hodně záleží, což volá po přípravě.

Jaké přípravě? Neumíme nic vymýšlet, v Bibli je na toto přímá odpověď: Pán neotálí s naplněním svého zaslíbení, jak si někteří myslí, nýbrž je k vám shovívavý, nechť je, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. (2 Pt 3,9 (ČSP))

Pokání je ta odpověď. To stejné, čím měli projít věřící před prvním příchodem Páně, musí se stát i před tím druhým. Pokání je, doslovně přeloženo, změna smýšlení, tedy celková změna člověka, přesněji otevřenost ke změně, kterou chce v každém z nás vykonat Bůh. Často jsou s pokáním spojovány různé kající skutky jako půst a odříkání, které mají za účel jedince zastavit v jeho shonu, dovolit mu na chvíli zapomenout na jeho všední starosti a radosti a umožnit mu podlehnout na realitu života ještě jinak. Na druhou stranu nelze položit jednoduše rovnítko mezi pokáním a litostí. Litost je jen jedním z průvodních jevů, kdy si uvědomujeme, že naše minulé jednání nemělo kvalitu, jaká by se od člověka očekávala. Podstatnější je cíl – tedy ona změna, která má nastat v našem nitru a logicky posléze i navenek.

Mnohem více by se dalo o tomto veledůležitém tématu povídat. A tak se i stane. Výbor sboru se rozhodl věnovat době konce následující čtvrtletí. Za sebe jsem si dal závazek věnovat většinu svých kázání právě tomuto tématu. Stejná výzva byla dána i kazatelům laickým. Rovněž usilujeme o to ve sboru založit modlitební a studijní skupinku, která vyjde vstříc prosbám řady z vás, kteří po existenci takové skupinky již delší dobu voláte. Jako úvodní téma pro modlitby a studium by mohla být právě doba konce.

Váš Pavel Kostečka

ZAMYŠLENÍ NAD...

Opět jsem se nechal inspirovat tématem sobotní školy 1/2016, protože se domnívám, že s blížícím se druhým příchodem Ježíše Krista to bude stále aktuálnější dění v našem světě. Kdybych totiž měl popsat, co se odehrává v několika stručných větách, znělo by to nějak takto: Boj dobra a zla. Boj o život časný i věčný. Boj o svobodu. Boj o islám, pravdu, bohatství, lásku, realizaci, atd. Zkrátka život je boj. Jako by tento neustálý zápas a střetávání byl charakteristickým principem existence tohoto světa.

Nedávno jsem shlédl jeden dokument o fungování nám viditelného vesmíru. I tam čas od času dochází ke kolizím galaxií, hvězdokup i dalších těles, z nichž pak pod vlivem gravitace vzniknou nové útvary. Podobně je to i v pozemské přírodě, neživé i živé, kdy silnější, schopnější či chytřejší vítězí při střetávání v říši rostlin nebo živočichů. Jak už jsem naznačil, my lidé se chováme často ve stejném duchu, i když tomu tak být nemusí. V naší přirozenosti je také větší či menší míra soupeřivosti a toto je potřebné změnit. Předně je důležité chtít být jiný, toužit po pokoji se všemi. Pán Ježíš mluvil o znovuzrození z Ducha. V Gal. 5, 22 je jako ovoce Ducha na třetím místě uveden pokoj. Ten, kdo je ovládán Božím Duchem, se liší od lidí ovládaných duchem světa, který pokoj nedává. Můžeme kolem sebe vidět narůstající nervozitu a napětí a to jak v rodinách, ve státech i mezi národy. Jsou nám dobře známá Ježíšova slova zapsána v Písmu sv. u Mat. 24, 6. 7 o bojích a střetávání národů, která se budou stupňovat. Jako by nestačily dvě hrozné světové války, dnes se znovu a více státy vyzbrojují nejničivějšími zbraněmi. Pokud my lidé nemáme pokoj v srdci, ve svých myslích, nemůže být ani ve světě.

Ale jaká je ta cesta k pokoji, po které většina lidí touží a jen málo ji nalézá? V evangeliu Jana 14,27.28 říká Ježíš: „Já vám dávám pokoj, který vám svět nemůže dát. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!“ Ke stejnému závěru došli i moudří lidé, kteří o tomto přemýšleli. Augustin a B. Pascal to vyjádřili takto: „Nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v Bohu.“

„V člověku je nekonečná propast a nechce ji zaplnit konečnými věcmi. Přitom ji může naplnit jen Bůh, protože je nekonečný.“ Z toho všeho vyplývá, že jediná naděje pro lidi spočívá v přijetí Boha – Otce, Syna i Ducha svatého. Důvěřovat mu ve všem, co nám zjevil o životě a Boží vůli, o díle vykoupení člověka, o potřebě znovuzrození, o nové zemi, o věčném pokoji s Bohem.

J. A. Komenský také hodně přemýšlel o těchto věcech, jak je známe z jeho díla Labyrint světa a ráj srdce. Dnes se tato vzácná kniha jako návod k vnitřnímu pokoji moc nečte. Proto aspoň dvě věty z ní uvádím závěrem: „Ó Pane Ježíši, jak jsi ty sladký srdcím tebe okoušejícím! Blahoslavený, kdo rozumí potěšení tomuto!“ Amen.

Pavel Skála

NAROZENINY A VÝROČÍ

NAROZENINY:

Dospělí

- 6. 4. Hurtová Anna
- 9. 4. Vávra Kamil
- 4. 5. Obadal Daniel
- 11. 5. Pavlánová Daniela
- 23. 5. Kubičíková Gabriela
- 25. 5. Kubičíková Markéta
- 2. 6. Řádková Tatiana
- 7. 6. Kubičík Jan
- 7. 6. Podsedník Filip

Děti a nepokřtěná mládež:

- 19. 4. Řádková Sára (5 let)
- 27. 4. Řádková Danielka (11let)
- 28. 4. Obadalová Ivetka (10 let)
- 29. 5. Podsedník Matouš (4 roky)
- 5. 6. Podsedníková Ráchel (8 let)

VÝROČÍ SVATBY

- 20. 3. 1988 Vlasta a Vlastimil Vaculíkovi
- 25. 4. 2004 Lidka a Dan Obadalovi
- 27. 4. 1975 Marta a Josef Řádkovi
- 30. 4. 1972 Marie a Josef Pokorní
- 1. 5. 2005 Katka a Milan Kubičíkovi
- 8. 5. 2007 Tatiana a Martin Řádkovi
- 7. 6. 2008 Barbora a David Skálovi
- 16. 6. 1996 Martina a Daniel Řádkovi
- 23. 6. 2013 Markéta a Jan Kubičíkovi

VÝROČÍ KŘTU

19. 4. 1946	Daněk Kare	21. 6. 1996	Řádek Pavel
19. 4. 1946	Juřínek Miloslav	1. 6. 1996	Řádek Martin
21. 5. 1999	Skála David	21. 6. 1999	Podsedník Filip
28. 5. 1975	Juřínek Jaromír	23. 6. 1995	Řádková Martina
1. 6. 1979	Juřínková Alena	26. 6. 1992	Mikulcová Ester
5. 6. 1981	Klodová Věra	26. 6. 1992	Ondrová Marta
9. 6. 1987	Johec René	26. 6. 1992	Ručka Milan
10. 6. 2005	Řádková Ilona	26. 6. 1992	Ručková Radka
20. 6. 2008	Novotná Blanka	28. 6. 1991	Obadal Daniel

VŠEM OSLAVENCŮM ZE SRDCE GRATULUJEME.

....

NECHCI BÝT „DRUHÝ“

Už nejméně dva měsíce přemýšlím nejen o tématu článku pro náš čtvrtletník, ale taky nad tím, jak ho (ten příspěvek) nazvat. Napadlo mě už několik názvů a nadpisů, ale cítil jsem, že to pořád není to, co by skutečně vystihovalo to, o čem přemýšlím. Až tuto sobotu, když jsem četl evangelium podle Matouše, a to konkrétně 24. kapitolu a další následující; jsem narazil na verše 40 a 41. A najednou jsem měl název!

Podle těch veršů můžu být při druhém příchodu Ježíše Krista buď jeden, nebo druhý... jeden bude vzat, druhý zanechán; jedna bude vzata, druhá zanechána! Ten(ta), kdo bude zachráněn(a), nemůže být prostě druhý(há). Co pro to můžu udělat, abych byl v té první skupině? Je to náročné, složité, nebo těžké, že to zvládnou jen někteří, jen ti nejzdatnější, ti nejlepší ze všech? Jsou na tyto otázky jednoduché odpovědi nebo je třeba hodně studovat, učit se, žít podle nějakých zvláštních pravidel, či je to naopak snadné a v podstatě jednoduché. Jednoduché to není, to je zcela jisté, neboť náš život na této zemi je v mnoha oblastech složitý a komplikovaný a to i v tom případě, že jsme uvěřili a stali se tak následovníky Ježíše Krista – křesťany.

A jak víme, křesťané už od chvíle, kdy byli v prvním století takto poprvé nazváni, to neměli nikdy jednoduché. A ani to nemohlo být jinak, neboť sám Pán Ježíš to předpověděl, zcela jasně v jednom ze svých výroků, kdy řekl, že jeho následovníci se budou setkávat s nepřátelstvím a jejich životy budou provázet zkoušky a mnohé těžkosti. Celé dějiny to v podstatě potvrzují, i když mnohdy vnímám, že se to příliš nepřipomíná veřejně ale spíše účelově, při některých příležitostech, které mnohdy s křesťanstvím nemají příliš mnoho společného.

Rád čtu v evangeliích záznamy o tom, co Ježíš říká svým posluchačům a zvláště svým učedníkům při osobních setkáních. Jeho výroky jsou jasné a srozumitelné, mnohdy se dají aplikovat i bez kontextu; jsou taktéž nadčasové a aktuální, pro každého a v každé době. A proto je tak důležité být vždy pozorným a vnímavým posluchačem. Pán Bůh nás prostě nenechává bez informací, nemůžeme se dostat tím pádem do situace, kdybychom mohli mít pocit bezradnosti, beznaděje nebo strachu z budoucnosti.

Možná právě to, co se aktuálně odehrává okolo nás, tady v Evropě má být příčinou toho, abychom cítili strach, beznaděj, obavy z budoucnosti. Jsme součástí toho všeho dění a jen stěží jsme schopni ubránit se tomu, aby jsme nebyli vystaveni toku informací, které mají vytvořit nejen jakési „informační pole“, ale mají jako hlavní cíl manipulovat a vytvářet podmínky za jakých budeme ochotni přijímat rozhodnutí, na která bychom nebyli nikdy ochotni přistoupit. Ano říká se tomu propaganda nebo taky jinak informační válka. To, že se v tomto prostředí nacházíme, že jsme nuceni být toho všeho účastní, o tom snad už nelze pochybovat. Tak jak to bylo vždy v minulosti, někdy více, jindy s menší intenzitou, jsme svědky totálního útoku na křesťany a křesťanství jako podstaty kultury a integrity Evropy.

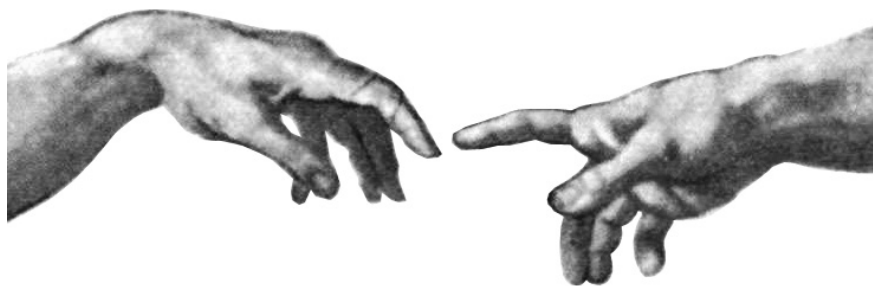
Mám z toho takový zvláštní pocit, jako bychom jen rezignovaně přihlíželi tomu, co se děje, jako bychom z nějakých nepochopitelných důvodů vzdali již předem sílu a ochotu se tomuto ataku bránit. Nebo jsme snad podleli právě dobře předem připravené a dobře načasované propagandě, která v nás křesťanech měla vytvořit takové postoje, které měly a mají vyloučit právě schopnost rozpoznat pravou podstatu dění a způsobit naši rezignaci na obranu. Nebo jsme zapomněli na to, že právě křesťanství pozvedlo a vyneslo Evropu na tak vysokou úroveň. Nebo je možné, že jsme se v posledních desetiletích tomuto odkazu zpronevěřili a způsobili tak nejen duchovní, ale i morální úpadek naší společnosti a tím si vzali i možnost tomuto dění jakkoli čelit.

Naším úkolem jako následovníků Ježíše Krista je nést světu evangelium – poselství o záchraně, to především, ale také poselství o soudu a o definitivním odstranění Zla. Jak už jsem výše zmínil, tak právě na to, co se bude dít těsně před koncem světa Ježíš s učedníky velmi podrobně a dlouze hovořil. Velmi detailně popisoval, co se bude dít těsně před jeho druhým příchodem. Jeho výroky jsou tu stejně tak i pro nás dnes. Tak, jak to bylo důležité pro Kristovy učedníky, stejně je to důležité pro nás, protože i my jsme Jeho učedníky. Pán Ježíš neřikal, že máme být „nábožensky korektní“ a pokud se podíváme zpět do dějin křes-

ťanství, se všemi těmi těžkostmi a pronásledováními, tak jsem přesvědčen, že o nějaké korektnosti nemůže být řeč. Buď budeme ti jedni, nebo druzí. Nemáme jinou volbu, co se týká našeho postoje. Máme dostatek informací, abychom se uměli rozhodnout. Máme nejen to, ale i zaslíbení, že je tu mezi námi Ježíšův zástupce – Duch svatý, který nám tyto informace nejen dává, ale zároveň i působí to, abychom je dovedli zpracovat a použít. Zatím máme možnost prakticky kdykoli otevřít Bibli a číst ji. Možná to nebude tak pořádek. Máme také mezi sebou výjimečné a schopné lidi, bratry a sestry, kteří se ochotně dali do služby a podle svých schopností a obdarování pomáhají šířit evangelium prostřednictvím evangelizačních přednášek. Díky internetu a ostatním médiím je možné, aby si to mohl poslechnout kdokoli a kdykoli. Ne každému to musí vyhovovat, ne každý bude souhlasit se všemi tématy, ale nenazýváme tyto osoby konspirátory nebo těmi, kteří používají konspirační teorie.

Všichni jsme byli povoláni a taky vyvoleni především ke službě našim bližním. V jednom ze svých výroků Pán Ježíš řekl: mnozí první budou poslední a poslední budou naopak první. Myslím, že být i tím posledním v Božím království na Nové Zemi nebude vůbec žádný handicap. To, co je důležité je to, abychom nebyli ti druzí.

Vlasta Vaculík

ROZPIS KÁZÁNÍ

2. ČTVRTLETÍ 2016

DAT.	VSETÍN	KATEŘINICE	VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ
	začátek 9:15	začátek 9:15	začátek 9:00
2. 4.	Pavel KOSTEČKA	Jaroslav ŠLOSÁREK	Jiří VESELÝ
9. 4.	Oto HERMAN	Vítězslav VURST – VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ	
16. 4.	Pavel KOSTEČKA	Karel KLODA	Filip PODSEDNÍK
23. 4.	Jiří KLODA	Ludvík ŠVIHÁLEK / P. KOSTEČKA – VAL. MEZIŘÍČÍ	
30. 4.	Jaromír JUŘÍNEK	Pavel KOSTEČKA	Petr KIMLER
7. 5.	Pavel KOSTEČKA	Milan KUBIČÍK	Pavel PIMEK
14. 5.	Marek WAGNER	Jaromír JUŘÍNEK	Bohumil MROČEK
21. 5.	Bohumil MROČEK	Blanka NOVOTNÁ	Pavel KOSTEČKA
28. 5.	Blanka NOVOTNÁ	☞ P. KOSTEČKA/J. ŠLOSÁREK	Milan KUBIČÍK
4. 6.	Daniel DOBEŠ / Jakub CHLÁDEK – TENKRÁŤ NA VALAŠSKU		
11. 6.	Pavel KOSTEČKA	Pavel PIMEK	Marek WAGNER
18. 6.	☞ P. KOSTEČKA/J. ŠLOSÁREK	Zdeněk LUKŠÍK	Blanka NOVOTNÁ
25. 6.	Milan KUBIČÍK	Marek WAGNER	☞ P. KOSTEČKA/J. ŠLOSÁREK

SOBOTNÍ ŠKOLA

DAT.	Tř. A	Tř. B	Tř. C	VEDENÍ SŠ
	Sál v přízemí	Hlavní sál	Třída mládeže	
2. 4.	J. Kloda	P. Kostečka	D. Řádek	V. Vaculík
9. 4.	J. Řádek	P. Skála	J. Kloda	J. Kubičik ml.
16. 4.	J. Juřinek	J. Kubičik st.	V. Vaculík	M. Bařinová
23. 4.	P. Skála	J. Pokorný	D. Obadal	T. Vaculík
30. 4.	V. Vaculík	J. Řádek	P. Skála	V. Vaculík
7. 5.	P. Kostečka	J. Kloda	J. Kubičik st.	J. Mikulec
14. 5.	J. Pokorný	P. Skála	D. Řádek	M. Bařinová
21. 5.	J. Juřinek	J. Řádek	D. Obadal	J. Kubičik ml.
28. 5.	J. Kubičik st.	J. Pokorný	J. Kubičik ml.	N. Vaculíková
4. 6.	TENKRÁŤ NA VALAŠSKU			
11. 6.	P. Skála	J. Řádek	P. Kostečka	J. Mikulec
18. 6.	J. Kubičik st. / společná třída v hlavním sále			V. Vaculík
25. 6.	J. Kloda	P. Skála	J. Pokorný	J. Kubičik ml.